

London Art Fair

Business Design Centre, London
2014. január 15–19.

A London Art Fairt immár a 26. alkalommal rendezték meg ez év elején. A kiállító galériák többsége idén már optimistán vélekedett a művészeti vásárról: egyikük sem érezte úgy, mintha hanyatlásnak indult volna a művészeti-kereskedelmi élet (2012-ben kevesebb, mint a galériák negyede hitt a gazdasági válságból való kilátásban, míg a harmada még rosszabbnak ítélte a kilátásokat).

A kiállítók közül a kortárs művészet szektorában található a legtöbb galéria (43%), melyet a modern brit művészet követ (16%), majd a művészeti kiadványok szektora (13%). Idén különösen erőteljes kortárs művészeti vonal volt jelen a vásáron, az *Art Projects* révén.

Az Art Fair rendezvényén most először jött létre közös múzeumi társulás, amelynek keretében a *The Hepworth Wakefield* a brit modernizmus egyedülálló tárlatát mutatta be. Az *Art Projects* ADAM CARR kurátori munkájával a *Dialogues* szekciót mutatta be, amely meghívott brit és nemzetközi galériák prezentációit tartalmazta. A *Photo50* szektor a vásár évente megrendezett kortárs fotográfiai kiállítása, amelyet idén *Immaterial Matters* címen, CHARLIE FELLOWES és JEREMY EPSTEIN kurátorokkal és az Edel Assanti galéria vezetőivel rendezték meg.

A London Art Fair széles művészeti skálát képvisel a művészcsoportoktól a fiatalokat képviselő galériákon át egészen a londoni Mayfairben elhelyezkedő nagyobb galériákig. A 128 galéria több mint egytizede az Egyesült Királyságon kívül érkezett – Tokió, New York, Róma stb. –, míg a vezető galériák nagyobb

brit városokból, mint Bath, Manchester, Newcastle vagy Glasgow. Az Art Fair-en több mint ezer jelentősebb művész szerepelt a különböző kiállításokon, fellépéseken, filmekben és előadásokon.

The Hepworth Wakefield

A *Barbara Hepworth és a brit modernizmus fejlődése* című tárlatot – FRANCES GUY, a The Hepworth Wakefield gyűjteményi és kiállítási vezetőjének kurátori munkájának eredményeként – a vásár új pavilonjában mutatták be. A vásár többi kiállításával összehangolva a rendezvény azt demonstrálta, miszerint a 20-as és 30-as évek fiatal művészeinek munkássága kulcsfontosságú momentum volt az angol művészettörténetben. A kiállítást modern brit művészettel kereskedő galériák kiállítása kísérte (Jonathan Clark Fine Art, PIANO NOBILE, Rowntree Clark).

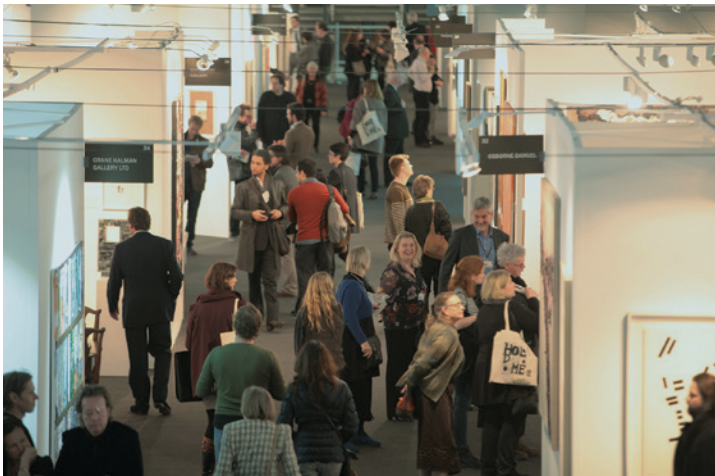
Galériák

A London Art Fair nyitottan fogadja a nemzetközi galériákat, a különböző művészek műveit a kora 20. századtól egészen napjainkig. Idén is olyan jelentős brit művészek voltak láthatóak, mint Francis Bacon, David Hockney, Peter Blake, Eduardo Paolozzi, Alan Davie vagy Prunella Clough. A modern brit galériák között kiállított az Austin/Desmond Fine Art, a Browse & Darby, az Alan Wheatley Art, az Anthony Hepworth Fine Art Dealers, a Crane Kalman Gallery Ltd, az Osborne Samuel, a Waterhouse & Dodd, valamint az újabb Goodman Fine Art és a Jenna Burlingham Fine Art.

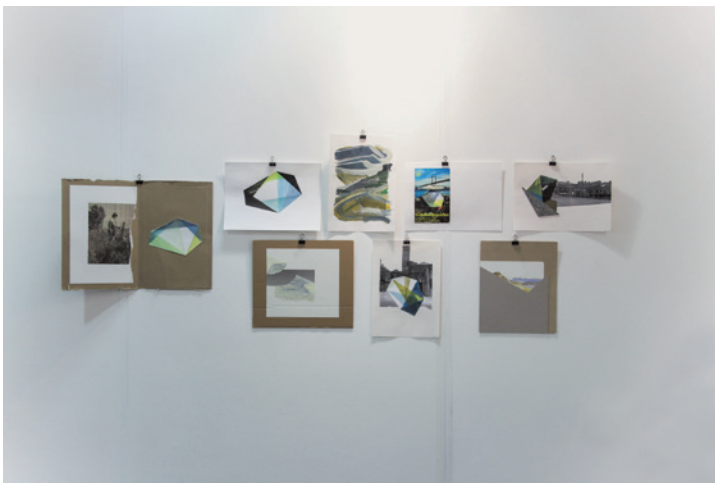
A tokiói Whitestone Gallery egyike azoknak a jelentős galériáknak, amelyek figyelemre méltó kiállítást rendeztek: ők a Gutai, az ötvenes évek vezető avantgárd japán művészmozgalmának tevékenységét mutatták be, fókuszban Chiyu Uemae művészetével. A New York-i Foley Gallery egy csoportos kortárs bemutatással tért vissza az Art Fairre, rögzítéses pontosságú rajzokkal és papírkivágásokkal. A Londoni VIGO új munkákat mutatott be jelentős kortárs művészekkel, mint Marcus Harvey és Leonardo Drew, és nem utolsósorban a 2012-es *Sculpture Shock* díj nyertesével, Nika Neelovával. A Cynthia Corbett Gallery William John Kennedy különleges dokumentumfilmjét mutatta be Andy Warholról és műsájáról, Ultra Violetről. A TAG Fine Arts Gallery Gonkar Gyatso *Shambala of Modern Times* című művét mutatja be, mely 2009-ben szerepelt a Velencei Biennálén. A Charlie Smith London egy csoportos kurátori bemutatással lépett elő, *Historology* címmel. A Beers Contemporary Andrew Salgado

London Art Fair, 2014 © James Champion

London Art Fair, 2014 © James Champion

London Art Fair, 2014 © Axisweb

új festményeit állította ki, a Union Gallery Soon Hak Kwon és Yu Jinyoung koreai művészek műveit mutatta be, a Jack Bell Gallery, az afrikai művészet specialistája pedig Gonçalo Mabunda művészt prezentálta. A Sims Reed Gallery és a Paul Stolper Gallery Roy Lichtenstein és Damien Hirst nyomatait és limitált szériájú munkáit mutatta be, a Jealous Gallery pedig az új generációnak adott hangot.

Art Projects

Az Art Fair platformján bemutatott *Art Projects* a legfrissebb kortárs művészeti fejleményeket emeli ki világszerte, mely rendezvény idén ünnepelte 10. évfordulóját a *Dialogues* szekciójával. Kurátora Adam Carr volt, aki meghívott brit és nemzetközi galériák közös prezentációit mutatta be. A *Dialogues* előadásain különböző galériák vettek részt közösen: a DREI (Cologne) és a Limoncello (London); a Galeria Stereo (Varsó) és a The Sunday Painter (London); a SABOT (Románia) és a Maria Stenfors (London); valamint a Frutta (Róma) és a Seventeen (London).

A 2014-es újabb galériák között szerepel a Brooklyn-i Muriel Guépin és a párizsi UNSPACED, Éric Tabuchi egyéni bemutatójával. A Muriel Guépin galéria három olyan művészt mutatott be, akik egyfajta törékeny, alternatív valóságképet

vonultattak fel. GABRIEL BARCA-COLOMBO a modern idők társadalmi médiumait egy személyes archívumon keresztül mutatta be. LAURENT CHÉHÈRE repülő ház kollekciója hagyományos struktúrákból épült fel – épületekből, házakból, sátrakból és lakókocsikból –, mely létesítmények az eredeti helyükről kilépve az égben sorakoztak. JAMES MILDEN hologramképein két különböző nézetet jelenített meg a valóság elhomályosításán keresztül: az objektív, igaz, illetve a személyes, relatív nézetet. A párizsi UNSPACED Éric Tabuchi egyéni kiállítását mutatta be, aki vonzódik az elhagyott és alulértékelt helyek és az általános formák iránt, melyek gyakran észrevehetetlenül vannak jelen környezetünkben. A Galerie E.G.P szintén Párizsból jött, és két olyan művészt mutatott be (OLIVER BRAGG és NICHOLAS PORTALUPI), akiknek munkái képzelt és párhuzamos univerzumokat vonultatnak fel. Nicholas Portalupi munkájában a magazinokban talált alakokat egy hatalmas, csillagokkal telehintett égre emelte, a kinti térrel és a science fiction terével kísérletezve. Oliver Bragg a hétköznapi dolgokat alakít át, hogy egy teljesen más, absztrakt narratívába helyezze őket. A mű megközelítése szerint a digitális korban az emberi memória szerepét az internetes böngészés és a Google vette át.

Kiemelkedő csoportos kiállítást mutatott be még a BEARSPACE, a Ceri Hand Gallery, a dalla Rosa Gallery, a THE RESIDENCE GALLERY és a Vane. A BEARSPACE kiállító művészei tudományos szemléletet vonultatnak fel műveikben, a fizika, a matematika és az építészet által inspirálódva. A művészek alkalmazkazzák a geometriát és felhasználják a matematika különféle ágazatait, amelyek irányvonalként szolgálnak a technikai és a konceptuális részek kidolgozásában. A Ceri Hand Gallery négy művésszel és egy csoporttal jelentkezett: SOPHIE JUNG, HENNY ACLOQUE, GRANT FOSTER, HANNAH KNOX és a JUNEAU PROJECTS. Sophie Jung absztrakt munkáinak zavaros, bizarr és emocionális hatása videókon, performanszokon, szobrokon, festményeken és szövegeken keresztül nyilvánul meg. Henny Acloque festményei vizuális idézetek Bosch, Bruegel és Dürer tájából, ahonnan a legfontosabb figuratív elemek hiányoznak, ehelyett ezek absztrakt karaktereként jelennek meg a művész egyéni beavatkozása révén. Grant Foster munkáira kaján, bizarr, fekete humor jellemző, a brit romantikus portréfestészet hangulatával ötvözve. Hannah Knox festményei változatos módszerekkel készülnek, különböző módon jelenítik meg a színek és a rá vetődő fényeket. A Juneau Projects-et 2001-ben alapította PHILIP DUCKWORTH és BEN SADLER, munkáik szobrokon, installációkon és zenei előadásokon keresztül nyilvánulnak meg, és nagyrészt a gyorsuló technológiai fejlődésről és az ahhoz társuló elavulásról szólnak.

A dalla Rosa Gallery Kasper Pincis, Benjamin Bridges és Caroline Kha műveit mutatta be. Kasper Pincis művei a fikció, a kaland, a folklór és a felfedezés ideáival kísérleteznek a médium és technika különböző regiszterein keresztül. Benjamin Bridges meghitt panorámákat hoz létre titokzatos objektakkal, melyeknek eredetük és céljuk ismeretlen, tükrözve ezzel saját érdeklődését a brutális építészet, az újhullámos science fiction és a holland portréfestészet iránt. Hasonlóképpen, Caroline Kha is elképzelt tereket alkot geográfiai elemekből, utalva arra a nézetre, mely szerint tudatunk egyfajta romantikus képet alkot olyan tájról, ahol még nem jártunk. A THE RESIDENCE GALLERY terében egy immerszív installáció volt látható három művész különböző munkáiban. Tasman Richardson művészi gyakorlata a felhasználásra és a színesztéziára épül, absztrakt narratívákat és a zenei kompozíciókat hozva létre videóiban. Mike Ballard festményei és felépített environmentjei ablakként szolgálnak más terekre, mellyel destabilizálják a konkrét helyre vonatkozó érzékelésünket. Declan Rooney videóit és performanszait elegáns variációkat alkotnak, egymást átfedő és egymás mellé helyezett kontrasztos leképezéseken keresztül. A Vane galéria *Between fact and fiction* című kiállításán olyan művészeket mutatott be, akik a valós élet helyzeteket dokumentálták a saját imaginárius világuk megteremtésével összefüggésben.

Az Art Projects bemutatta még a *The Catlin Guide 2014* alapítványt, az Egyesült Királyság nevesebb művésziskoláinak végzőseit is; valamint egyéni kiállításokat olyan befutott művészekről, mint Nicole Morris (a Space In Between galériából), akit legutóbb a Max Mara díjára jelöltek a női művész kategóriában, valamint Alison Erika Forde a The International 3 galériából.

Photo 50

A Photo 50 *Immaterial Matters* című eseményére a művészek olyan fotókat válogattak össze, melyek a digitális és a materiális egyre kevésbé felismerhető különbségeit vizsgálták. A vásáron szerepelt Edward Burtynsky és Simon Roberts a Flowers galériából, Tom Hunter új munkáival a Purdy Hicks-ből és Maisie Broadhead a Sarah Myerscough Fine Art galériából. 2014 január 15-én volt a vásár *Photography Focus* napja, melyen beszélgetések zajlottak a Taylor Wessing Photographic Portrait díjról, valamint betekintést nyújtottak a kulisszák mögé, bevonva a National Portrait Gallery-t, illetve az ArtTactic elemzését a jelenlegi piaci trendekről és a modern és kortárs fotográfiáról.